

KONGELIG RESOLUSJON

Justis- og beredskapsdepartementet
Statsråd Astri Aas-Hansen

Ref.nr.: 114
Saksnr.: 26/3363
Dato: 21. august 2026

Ikraftttredelse av lov 19. juni 2026 nr. 47 om endringer i skadeserstatningsloven (inntektstapserstatning til barn – kapitaliseringsrente). Loven trer i kraft 1. januar 2027. Fastsettelse av forskrift om standardisert inntektstapserstatning til barn

1 Innledning

Ved lov 19. juni 2026 nr. 47 om endringer i skadeserstatningsloven (inntektstapserstatning til barn – kapitaliseringsrente) er det vedtatt endringer i skadeserstatningsloven § 3-2 a om inntektstapserstatning til barn. Endringene har bakgrunn i Prop. 52 L (2025-2026) og en utredning av professor Bjarte Askeland. Professor Bjarte Askeland ble i november 2023 gitt i oppdrag av Justis- og beredskapsdepartementet å utrede endringer i reglene om standardisert inntektstapserstatning til barn og reglene om standardisert erstatning etter yrkesskadeforsikringsloven som følge av at disse reglene bygger på en kapitaliseringsrente som avviker fra den kapitaliseringsrenten som benyttes ved utmåling av personskadeerstatning etter skadeserstatningslovens alminnelige regler.

Utgangspunktet i skadeserstatningsloven § 3-9 er at erstatning for personskade fastsettes til en engangssum. Når engangserstatning skal tilkjennes for fremtidig tap (tap av fremtidig inntekt og fremtidige utgifter), må tapet neddiskonteres til en nåverdi. Ved utmålingen forutsettes det at erstatningsbeløpet investeres, og at det oppnås en viss avkastning. Det må derfor foretas en beregning av hvor stort engangsbeløpet må være for at det tilkjente beløpet og avkastningen til sammen vil dekke det fremtidige tapet. Ved denne beregningen benyttes en kapitaliseringsrente som gir uttrykk for hvilken avkastning man må kunne forvente at den skadelidte vil oppnå, med fratrekk for antatt inflasjon. Jo høyere kapitaliseringsrente som legges til grunn ved beregningen, desto lavere blir erstatningsbeløpet.

Kapitaliseringsrenten ble tidligere fastsatt av domstolene i forbindelse med erstatningsutmålingen i den enkelte sak. I 2014 kom Høyesterett til at kapitaliseringsrenten som hovedregel skulle være 4 %, se avgjørelsen i Rt-2014-1203. Ved en lovendring i 2021 ble det innført en ny bestemmelse i skadeserstatningsloven § 3-9 annet ledd som gir hjemmel for at kapitaliseringsrenten kan fastsettes i forskrift. Med hjemmel i denne bestemmelsen er det i forskrift 26. august 2022 nr. 1482 om kapitaliseringsrente etter skadeserstatningsloven gitt regler om hvilken kapitaliseringsrente som skal benyttes. Etter forskriften § 2 er kapitaliseringsrenten for personskadeerstatning som utmåles etter de alminnelige reglene i skadeserstatningsloven, 2,5 %. Det kan benyttes en kapitaliseringsrente på 1,5 % i tilfeller der erstatningen skal plasseres som bankinnskudd etter reglene i vergemålsloven § 51 første ledd. Forskriften trådte i kraft 1. oktober 2022.

Forskriften får ikke anvendelse for personskadeerstatning som utmåles etter andre regler enn de alminnelige reglene i skadeserstatningsloven. Inntektstaperstatning til barn utmåles etter egne standardiserte regler, jf. skadeserstatningsloven § 3-2 a, og den nevnte forskriften gjelder dermed ikke. De standardiserte barneerstatningsreglene er basert på en kapitaliseringsrente på 4 %. Kapitaliseringsrenten fremgår her ikke eksplisitt av reglene, men er bygget inn i beregningen av de standardiserte erstatningsbeløpene. Reglene om inntektstaperstatning til barn er dermed basert på en kapitaliseringsrente som er høyere enn den som er fastsatt i den nevnte forskriften om kapitaliseringsrente etter skadeserstatningsloven. Også reglene om standardisert erstatning etter yrkesskadeforsikringsloven bygger på en avvikende kapitaliseringsrente.

Reglene om standardisert inntektstaperstatning til barn følger dels av § 3-2 a i skadeserstatningsloven, dels av forskrift 16. februar 2018 nr. 236 om standardisert inntektstaperstatning til barn. Ved endringslov 19. juni 2026 nr. 47 er § 3-2 a endret slik at satsene som fremgår av bestemmelsen, bygger på samme kapitaliseringsrente som rentene som gjelder ved utmåling etter de alminnelige reglene etter forskrift 26. august 2022 nr. 1482. Dette vil øke erstatningsbeløpene.

Lovendringen forutsetter en endring også av forskrift 16. februar 2018 nr. 236 om standardisert inntektstaperstatning til barn. Justis- og beredskapsdepartementet foreslår at det fastsettes en ny forskrift om standardisert inntektstaperstatning til barn som avløser den nåværende forskriften, se nærmere punkt 3.

En nærmere redegjørelse for reglene om erstatningsutmåling og kapitaliseringsrente og om bakgrunnen for professor Askelands utredning er inntatt i punkt 2 i Prop. 52 L (2025-2026).

Forslaget i utredningen om endringer i reglene om standardisert erstatning etter yrkesskadeforsikringsloven som følge av en lavere kapitaliseringsrente vil bli fulgt opp som en egen sak.

Utkastet til kongelig resolusjon med forslag til ikraftttredelse av loven og fastsettelse av ny forskrift har vært forelagt Finansdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet.

2 Ikraftttredelse av loven

Det følger av del II nr. 1 i lov 19. juni 2026 nr. 47 om endringer i skadeserstatningsloven (inntektstaperstatning til barn – kapitaliseringsrente) at loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Departementet foreslår at loven trer i kraft 1. januar 2027. Ikraftttredelse fra førstkomende årsskifte fremstår som et naturlig ikraftttredelsestidspunkt.

3 Fastsettelse av ny forskrift om standardisert inntektstaperstatning til barn

Lov 19. juni 2026 nr. 47 om endringer i skadeserstatningsloven (inntektstaperstatning til barn – kapitaliseringsrente) forutsetter som nevnt at det gjøres endringer også i forskrift 16. februar 2018 nr. 236 om standardisert inntektstaperstatning til barn. I denne forskriften er det gitt regler i form av tabeller for erstatningsutmålingen.

Professor Bjarne Askelands utredning inneholdt forslag til både lov- og forskriftsendringer. Forskriftsendringene gikk ut på at tallene i tabellene i forskriften ble basert på samme kapitaliseringsrente som kapitaliseringsrentene som gjelder ved utmåling av erstatning etter skadeserstatningslovens alminnelige regler. Utredningen ble sendt på høring 6. mai 2024 med

høringsfrist 20. august 2024. Høringen er generelt omtalt i Prop. 52 L (2025-2026) med særlig vekt på høringsuttalelsene som gjelder lovendringer for barneerstatning. Enkelte innspill berører forskriften om standardisert barneerstatning med tanke på vergemålstilfellene, se proposisjonen punkt 5.2. Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten ga blant annet uttrykk for at det er behov for egne tabeller for disse tilfellene.

I samsvar med forslaget i utredningen foreslår departementet for det første at tabellene i den nye forskriften baseres på en kapitaliseringsrente på 2,5 %, i stedet for 4 % som den nåværende forskriften er basert på.

For utmåling av personskadeerstatning etter skadeserstatningslovens alminnelige regler er det som nevnt fastsatt en egen kapitaliseringsrente på 1,5 % for tilfeller der erstatningen fullt ut eller delvis skal forvaltes etter reglene i vergemålsloven. Bakgrunnen for denne særskilte vergemålsrenten er vergemålslovens regler om forvaltning av finansielle eiendeler som eies av personer med verge. Det følger av vergemålsloven § 48 første ledd at slike eiendeler skal forvaltes av statsforvalteren hvis ikke noe annet følger av lov eller annen gyldig bestemmelse. Videre følger det av § 51 første ledd at de finansielle eiendelene i så fall skal plasseres som bankinnskudd på individuelle konti i bank. At erstatningen skal forvaltes etter de nevnte reglene i vergemålsloven, får etter dette betydning for hvilken avkastning som kan oppnås. Dette tilsier at det benyttes en egen kapitaliseringsrente for vergemålstilfellene. Skadeserstatningslovens gjeldende regler om standardisert inntektstaperstatning til barn og den gjeldende forskriften om dette har på sin side ikke egne utmålingsregler for tilfeller der erstatningen skal forvaltes av statsforvalteren etter reglene i vergemålsloven.

I endringslov 19. juni 2026 nr. 47 er det lagt opp til at det også for standardisert inntektstaperstatning til barn skal være egne utmålingsregler for vergemålstilfellene. Det følger av Prop. 52 L (2025-2026) punkt 5.3 at den særlige kapitaliseringsrenten som er fastsatt for vergemålstilfellene når erstatningen skal utmåles etter skadeserstatningslovens alminnelige regler, bør legges til grunn også for de standardiserte barneerstatningsreglene. Det vises til at «[i] tilfeller der erstatningsbeløpet vil bli forvaltet av statsforvalteren etter reglene i vergemålsloven, vil det være vanskelig å oppnå den avkastningen som den alminnelige kapitaliseringsrenten er basert på. Prinsippet om full erstatning tilsier at en lavere kapitaliseringsrente legges til grunn der erstatningen vil bli forvaltet etter vergemålsloven, noe som vil innebære at erstatningsbeløpet blir høyere».

Det fremgår av § 3-2 a nytt trettende ledd i endringsloven at det i forskrift kan fastsettes særlige utmålingsregler for tilfeller der det er sannsynlig at erstatningen skal plasseres som bankinnskudd etter vergemålsloven § 51 første ledd. I samsvar med de synspunktene som er lagt til grunn i Prop. 52 L (2025-2026), foreslår departementet at denne hjemmelen benyttes til å fastsette særlige utmålingsregler for vergemålstilfellene også i den nye forskriften. Også dette er i samsvar med forslaget i utredningen. Det foreslås etter dette egne tabeller for vergemålstilfellene, som er basert på en kapitaliseringsrente på 1,5 %.

Reglene om barneerstatning i § 3-2 a får anvendelse i tilfeller der den skadelidte på skadevirkningstidspunktet ikke har fylt 19 år. Erstatning for varig tap i erverv, herunder tap i verdien av arbeid i hjemmet (inntektstaperstatning), ytes i disse tilfellene etter reglene i denne bestemmelsen. Erstatningen fastsettes som hovedregel etter en tofasemodell, der erstatningen for

fase 1 skal dekke den skadelidtes inntektstap frem til og med det året han eller hun fyller 21 år, mens erstatningen for fase 2 skal dekke inntektstap etter dette året.

Ettersom *erstatningen for fase 1* i det vesentlige skal forvaltes etter vergemålslovens regler, mener departementet at det er rimelig at en kapitaliseringsrente på 1,5 % legges til grunn for fastsettelsen av erstatningsbeløpene. I og med at overgangserstatningen gjelder inntektstap til og med det året den skadelidte fyller 21 år, kan det riktignok reises spørsmål om de siste årene, ettersom forvaltning av erstatningsbeløpet i utgangspunktet vil opphøre når den skadelidte fyller 18 år. Departementet kan imidlertid ikke se at det for fase 1-erstatningen er grunn til å ha ulike tabeller. Det dreier seg om en kort periode, og det er tale om standardisert erstatning som av natur uansett er grovmasket. Tabellen for erstatning for fase 1 følger av § 1 i forskriftsforslaget og svarer til § 1 i den gjeldende forskriften.

Når det gjelder *inntektstaperstatning for fase 2*, det vil si etter det året den skadelidte fyller 21 år, regulerer den gjeldende forskriften §§ 2 til 4 følgende tre typetilfeller:

- aldersjustering ved fremskutt oppgjør for fase 2 (§ 2)
- erstatning for fase 2 når uføregraden ikke oppfyller kravet for å motta uføretrygd etter folketrygdloven (§ 3)
- alternativ oppgjørsmodeell ved varig medisinsk invaliditet til og med 25 % (§ 4)

I forslaget til ny forskrift svarer §§ 2, 4 og 6 til de tre typetilfellene som i gjeldende forskrift er regulert i henholdsvis §§ 2, 3 og 4, men tallene i tabellene er da basert på en kapitaliseringsrente på 2,5 %. Alternative tabeller for tilfeller der det er sannsynliggjort at erstatningen skal plasseres som bankinnskudd etter vergemålsloven § 51 første ledd, følger av §§ 3, 5 og 7 i forslaget og er basert på en kapitaliseringsrente på 1,5 %.

Tallene i tabellene i forskriften er i samsvar med forslaget i utredningen, der beregningene er foretatt med bistand fra aktuar. Bestemmelsen i § 1 er likevel ny sammenliknet med utredningen siden utredningen ikke hadde noen tabell for fase 1-erstatningen basert på en kapitaliseringsrente på 1,5 %. Utrederen har i etterkant av utredningen beregnet tallene også i § 1 med bistand fra aktuar.

Utredningens tabeller med en kapitaliseringsrente på 2,5 % også før fylte 18 år, er ikke tatt med i departementets forskriftsforslag. Barn under 18 år vil alltid være under vergemål, og departementet kan da ikke se at det vil være behov for disse tabellene.

4 Økonomiske og administrative bestemmelser

Det vises til vurderingene av økonomiske og administrative konsekvenser i Prop. 52 L (2025-2026) punkt 8. Endringene i regelverket om standardisert inntektstaperstatning til barn vil gi høyere erstatningsbeløp som vil innebære et riktigere erstatningsnivå. Forslaget vil dermed føre til høyere erstatningsutbetalinger for forsikringsselskapene, og det vil også kunne få økonomiske konsekvenser for staten, særlig for pasientskadeordningen. Det er anslått at de regionale helseforetakene vil få høyere kostnader på rundt 45 millioner kroner årlig.

5 Merknader til de enkelte bestemmelsene i forskriften

Til § 1

Bestemmelsen svarer til § 1 i den gjeldende forskriften. Den har bakgrunn i § 3-2 a annet ledd i skadeserstatningsloven.

Til § 2

Bestemmelsen svarer til § 2 i den gjeldende forskriften. Den har bakgrunn i skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd åttende punktum, slik bestemmelsen vil lyde etter ikrafttreddelsen av endringslov 19. juni 2026 nr. 47.

Til § 3

Bestemmelsen er ny. Den har bakgrunn i skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd åttende punktum, jf. trettende ledd, slik § 3-2 a vil lyde etter ikrafttreddelsen av endringslov 19. juni 2026 nr. 47.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til § 3 i den gjeldende forskriften. Den har bakgrunn i skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd femte punktum, slik § 3-2 a vil lyde etter ikrafttreddelsen av endringslov 19. juni 2026 nr. 47.

Til § 5

Bestemmelsen er ny. Den har bakgrunn i skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd femte punktum, jf. trettende ledd, slik § 3-2 a vil lyde etter ikrafttreddelsen av endringslov 19. juni 2026 nr. 47.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til § 4 i den gjeldende forskriften. Den har bakgrunn i skadeserstatningsloven § 3-2 a sjette ledd, slik § 3-2 a vil lyde etter ikrafttreddelsen av endringslov 19. juni 2026 nr. 47.

Til § 7

Bestemmelsen er ny. Den har bakgrunn i skadeserstatningsloven § 3-2 a sjette ledd, jf. trettende ledd, slik § 3-2 a vil lyde etter ikrafttreddelsen av endringslov 19. juni 2026 nr. 47.

Justis- og beredskapsdepartementet

t i l r å r:

1. Ikrafttredelse av lov 19. juni 2026 nr. 47 om endringer i skadeserstatningsloven (inntektstapserstatning til barn – kapitaliseringsrente). Loven trer i kraft 1. januar 2027.
2. Det fastsettes ny forskrift om standardisert inntektstapserstatning til barn. Forskriften fastsettes i samsvar med vedlegg til resolusjonen.

Forskrift om standardisert inntektstaperstatning til barn

Fastsatt ved kgl.res. 21. august 2026 med hjemmel i lov 13. juni 1969 nr. 26 om skadeserstatning § 3-2 a. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet.

§ 1 Inntektstap frem til og med det året den skadelidte fyller 21 år

Erstatning etter skadeserstatningsloven § 3-2 a annet ledd fastsettes til et antall G som regulert i følgende tabell:

Overgangserstatning (aldersjustert)	
Den skadelidtes alder på skadevirkningstidspunktet	Erstatning (G)
0	4,9
1	4,9
2	5,0
3	5,0
4	5,1
5	5,2
6	5,2
7	5,3
8	5,3
9	5,4
10	5,5
11	5,5
12	5,6
13	5,7
14	5,6
15	5,6
16	5,6
17	5,5
18	5,1

Ved lavere medisinsk invaliditet enn 40 prosent reduseres erstatningen slik:

Medisinsk invaliditet	Erstatning
35–39 %	80 % av full overgangserstatning
30–34 %	70 % av full overgangserstatning
25–29 %	60 % av full overgangserstatning
20–24 %	50 % av full overgangserstatning
15–19 %	40 % av full overgangserstatning
10–14 %	30 % av full overgangserstatning
Mindre enn 10 %	Ingen overgangserstatning

§ 2 Inntektstap etter det året den skadelidte fyller 21 år (aldersjustering ved fremskutt oppgjør)

Dersom erstatning for inntektstap etter det året den skadelidte fyller 21 år, utmåles tidligere enn dette året, jf. skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd åttende punktum, aldersjusteres erstatningsbeløpet som følger av skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd første punktum i samsvar med følgende tabell:

Erstatning som fastsettes for fase 2 (aldersjustert)	
Den skadelidtes alder på oppgjørstidspunktet	Erstatning (G)
0	59,9
1	60,0
2	60,1
3	60,2
4	60,3
5	60,4
6	60,5
7	60,6
8	60,7
9	60,8
10	60,9
11	61,0
12	61,1
13	61,2
14	61,3
15	61,4
16	61,5
17	61,6
18	61,7
19	62,3
20	62,9

§ 3 Inntektstap etter det året den skadelidte fyller 21 år (aldersjustering ved fremskutt oppgjør), i den grad erstatningen skal plasseres som bankinnskudd etter vergemålsloven § 51 første ledd

Dersom erstatning for inntektstap etter det året den skadelidte fyller 21 år, utmåles tidligere enn dette året, jf. skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd åttende punktum, aldersjusteres erstatningsbeløpet som følger av skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd tredje punktum, i samsvar med følgende tabell, i den grad det er sannsynliggjort at erstatningen skal plasseres som bankinnskudd etter vergemålsloven § 51 første ledd:

Erstatning som fastsettes for fase 2 i vergemålstilfeller (aldersjustert)	
Den skadelidtes alder på oppgjørstidspunktet	Erstatning (G)
0	74,5
1	74,7
2	74,8
3	74,9
4	75,0
5	75,2
6	75,3
7	75,4
8	75,5
9	75,7
10	75,8
11	75,9
12	76,0
13	76,2
14	76,3
15	76,4
16	76,5
17	76,7
18	76,8
19	76,9
20	77,1

§ 4 Inntektstap etter det året den skadelidte fyller 21 år, når uføregraden ikke oppfyller kravet for å motta uføretrygd

Erstatning etter skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd femte punktum fastsettes til en forholdsmessig andel av et antall G som regulert i følgende tabell ut fra den skadelidtes uføregrad:

Erstatning som fastsettes for fase 2 uten fradrag for uføretrygd (aldersjustert)	
Alder på oppgjørstidspunktet	Erstatning (G)
0	130,5
1	130,7
2	130,9
3	131,1
4	131,4
5	131,6
6	131,8
7	132,0
8	132,2
9	132,5
10	132,7
11	132,9
12	133,1
13	133,3
14	133,6
15	133,8
16	134,0
17	134,2
18	134,5
19	135,7
20	137,0
21	138,3
22	139,6

§ 5inntektstap etter det året den skadelidte fyller 21 år, når uføregraden ikke oppfyller kravet for å motta uføretrygd, i den grad erstatningen skal plasseres som bankinnskudd etter vergemålsloven § 51 første ledd

Erstatning etter skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd femte punktum fastsettes, i den grad det er sannsynliggjort at erstatningen skal plasseres som bankinnskudd etter vergemålsloven § 51 første ledd, til en forholdsmessig andel av et antall G som regulert i følgende tabell ut fra den skadelidtes uføregrad:

Erstatning som fastsettes for fase 2 uten fradrag for uføretrygd i vergemålstilfeller (aldersjustert)	
Alder på oppgjørstidspunktet	Erstatning (G)
0	162,4
1	162,7
2	163,0
3	163,2
4	163,5
5	163,8
6	164,0
7	164,3
8	164,6
9	164,9
10	165,1
11	165,4
12	165,7
13	166,0
14	166,2
15	166,5
16	166,8
17	167,1
18	167,3
19	167,6
20	167,9
21	168,2
22	168,5

§ 6 Alternativ oppgjørsmodell ved varig medisinsk invaliditet til og med 25 prosent

Erstatning etter skadeserstatningsloven § 3-2 a sjette ledd fastsettes til et antall G som regulert i følgende tabell:

Valgfrihetsmodell (aldersjustert)	
Den skadelidtes alder på oppgjørstidspunktet	Erstatning (G)
0	28,8
1	29,2
2	29,5
3	29,9
4	30,2
5	30,6
6	30,9
7	31,3
8	31,6
9	32,0
10	32,4
11	32,8
12	33,1
13	33,5
14	33,9
15	34,3
16	34,7

Ved lavere medisinsk invaliditet enn 25 prosent reduseres erstatningen slik:

Medisinsk invaliditet	Erstatning
21–24 %	80 % av erstatningen
16–20 %	60 % av erstatningen
10–15 %	40 % av erstatningen
Mindre enn 10 %	Ingen erstatning

§ 7 Alternativ oppgjørsmodell ved varig medisinsk invaliditet til og med 25 prosent i den grad erstatningen skal plasseres som bankinnskudd etter vergemålsloven § 51 første ledd

I den grad det er sannsynliggjort at erstatningen skal plasseres som bankinnskudd etter vergemålsloven § 51 første ledd, fastsettes erstatning etter skadeserstatningsloven § 3-2 a sjette ledd til et antall G som regulert i følgende tabell:

Valgfrihetsmodell i vergemålstilfeller (aldersjustert)	
Den skadelidtes alder på oppgjørstidspunktet	Erstatning (G)
0	35.2
1	35.6
2	36.1
3	36.5
4	36.9
5	37.3
6	37.8
7	38.2
8	38.7
9	39.1
10	39.6
11	40.0
12	40.5
13	41.0
14	41.5
15	41.9
16	42.4

Ved lavere medisinsk invaliditet enn 25 prosent reduseres erstatningen slik:

Medisinsk invaliditet	Erstatning
21–24 %	80 % av erstatningen
16–20 %	60 % av erstatningen
10–15 %	40 % av erstatningen
Mindre enn 10 %	Ingen erstatning

§ 8 Ikrafttredelse og opphevelse av forskrift

Forskriften trer i kraft 1. januar 2027. Fra samme tid oppheves forskrift 16. februar 2018 nr. 236 om standardisert inntektstaperstatning til barn.

§ 9 Overgangsregler

Forskriften gjelder for tilfeller der den erstatningsbetingende hendelsen finner sted etter at forskriften har trådt i kraft. Forskriften gjelder også for tilfeller der den erstatningsbetingende hendelsen har funnet sted før ikrafttredelsen, dersom oppgjøret ikke fullt ut er avsluttet ved forskriftens ikrafttredelse. Oppgjøret anses avsluttet når partene har kommet til enighet, det er truffet rettskraftig avgjørelse, eller betalingsforpliktelsen er gjort opp etter skadeserstatningsloven § 3-2 a tredje ledd nytt syvende punktum.